

Dosarul nr. 1-168/2024
PIGD 1-24077992-32-1-16072024

SENTINȚĂ
În numele Legii

16 decembrie 2024
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)

or.Ialoveni

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Svetlana Bubuioc
Zinaida Bivol, Pîntea Viorica

Cu participarea:
Procurorului
Apărătorului

Nicolae Dumbrăveanu
Potereanu Dina

examinând în ședință de judecată publică, în conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

*****, a.n.*****,
IDNP:*****, originar și domiciliat s.*****,
r.Ialoveni, cetățean al R Moldova, studii medii, supus
militar, căsătorit, 3 copii minori la întreținere,
anterior
ne judecat.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal.

Procedura de citare legal executată.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: 15 iulie 2024 – 16 decembrie 2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

1. Inculpatul ***** la 11 aprilie 2024, aflîndu-se în biroul de serviciu al lui ***** ,care deține funcția de secretar al Comisiei medicale a conducătorilor de autovehicule din cadrul IMSP Spitalul raional Ialoveni cu adresa în or.Ialoveni str.***** ,care în conformitate cu art.123 din Cod

penal întrunește calitatea de persoană publică, conștientizând că orice promisiune, oferite sau date personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, i-a oferit și dat lui ***** bani ce nu i se cuvin, aproximativ între suma de 200 și 400 lei, în schimbul facilității eliberării permisului de conducere, fără supunerea lui ***** examenului medical în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.12 din 19 ianuarie 2009.

2. În ședința de judecată până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul ***** a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.
3. În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.
4. La fel, apărătorul Potereanu Dina care acționează în interesele inculpatului ***** în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.
5. Acuzatorul de stat Nicolae Dumbrăveanu în ședință de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedura simplificată.
6. Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia procurorului, care a declarat că temeiuri de a respinge cererea inculpatului nu sunt, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364¹ alin.(4) Codul de procedură penală al RM, instanța de judecată prin încheierea protocolară din 21.11.2023, a admis cererea inculpatului ***** și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
7. Audiata în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul *****, vina a recunoscut-o integral și a declarat că, la 11.04.2024 aflându-se în spitalul

rational Ialoveni, a auzit că dau cite 200 lei și li se eliberează certificate medical, în lipsa unui medic. A acordat 200 lei lui ***** pentru a nu aștepta două săptămîni pentru a trece controlul medical, pentru a urgenta procedura de obținere a certificatului medical. Se căiește de cele comise, este de acord să achite amendă.

8. Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanța de judecată consideră că fapta comisă de ***** , este dovedită în instanța de judecată integral prin declarațiile însuși a inculpatului, date în ședința de judecată, în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală și anume de:
 - Process verbal de audiere a bănuitei ***** , (f.d.182-189, V-I)
 - Process verbal de audiere a bănuitei Vrancean Alina, (f.d.10-13, V-II)
 - Process verbal din 14.05.2024 privind consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații, (f.d.57-82, V-I),
 - Proces verbal cu privier la percheziție la domiciliu ***** ,(f.d.99-101, V-I),
 - Process verbal din 27.05.2024 de examinare a fișelor medicale ridicate în cadrul percheziției, (f.d.117-143, V-I)
 - Process verbal de ridicare din 31.05.2024 a actelor de la sediul IMSP Spitalul rational Ialoveni, (f.d.150-151, V-I),
 - Process verbal de cercetare din 20.06.2024, (f.d.152-153, V-I)
 - Process verbal de cercetare la fața locului din 31.05.2024, (f.d.155-161, V-I)
9. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
10. În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
11. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au

fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

12. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.
13. Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.
14. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.
15. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.
16. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatischev împotriva Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).
17. În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
18. Conform art.101 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

19. Potrivit doctrinei, obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii de corupere activă îl reprezintă relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.
20. La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.
21. Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.
22. Prin „bunuri” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.
23. La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 200 lei.
24. Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative:

1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

25. Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) din Codul penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

26. Darea, în sensul art. 325 alin.(1) din Codul penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică.

27. Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este

suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

28. Infrațiunea specificată reprezintă o infrațiune formală, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

29. Latura subiectivă a infrațiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infrațiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

30. Scopul infrațiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme:

-Scopul îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul neîndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul întârzierii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul grăbirii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

31. Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

32. Subiectul, infrațiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

33. Contrapunând faptele stabilite în cadrul cercetării judecătorești la componența de infrațiune stabilită de art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța reține că în acțiunile lui ***** sunt întrunite toate semnele și elementele calificative obligatorii ale infrațiunii stabilite de art. 325 alin.(1) din Codul penal - adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

34.Prin urmare inculpatul ***** urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru comiterea infrațiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Individualizarea pedepsei penale

35. De către acuzatorul de stat în debaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului ***** vinovat de comiterea infrațiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza sancțiunii acestuia articol, în

coroborare cu prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1100 u.c.

36. Avocatul Potereanu Dina în interesele inculpatului ***** a solicitat aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională.

37. Inculpatul ***** în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate și solicită o pedeapsă mai blândă

38. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

39. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile articolelor 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

40. În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

41. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

42. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

43. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

44. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

45. În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

46. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

47. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

48. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

49. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție, care se pedepsește pentru persoană fizică cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

50. La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante, iar potrivit art. 77 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe agravante.

51. Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, inculpatul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

52. După această denotație, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de persoana inculpatului, care la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere un copil minor, s-a căit de cele comise.

53. Conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, și de noile limite după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal este una gravă, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului *****, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

54. Se aplică în privința lui ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

55. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

56. Cu privier la solicitarea avocatului de aplicare a art.55 CP, instanța relevă, că potrivit art.55 alin.(1) CP persoana care săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art.181/1, 256, art.264 alin.(2), art.264/1, 303, 314, art.326 alin.(11), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) și (2), art.335 alin.(1) și art.335¹ alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

57. Deci la caz s-a stabilit, că ***** pentru prima dată a comis infracțiune ușoară, anterior nu a fost supus răspunderii penale, circumstanțe agravante în

privința acestuia nu au fost reținute, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, căsătorit, 3 copii minori la întreținere.

58. Cu toate că, prevederile art.55 CP în circumstanțele enumerate, aparent, ar putea fi aplicate față de inculpat, totuși instanța conchide, că la caz nu poate fi formată convingerea fermă că corectarea lui ***** ar fi posibilă fără a fi supus răspunderii penale. Or, o analiză mai amplă și minuțioasă a circumstanțelor prezentei cauze, denotă lipsa întrunirii cumulului condițiilor dictate de prevederile art.55 CP, nefiind confirmat faptul că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi supus răspunderii penale.

59. În acest sens este de menționat, că ***** a comis faptă prejudiciabilă, îndreptată contra bunei desfășurări a activității în sfera publică.

60. Reieșind din fapta ilegală penală incriminată inculpatului, rezonanța crimei comise, precum și faptul că acesta a comis o infracțiune ușoară îndreptată contra bunei desfășurări a activității în sfera publică - împrejurări care dau temei de a aprecia imposibilitatea corijării lui ***** pe o altă cale decât prin aplicarea pedepsei penale.

Reieșind din cele expuse mai sus și conducându-se de prevederile art.80/1 Cod penal, art. 364¹, 382, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală al RMoldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod Penal și i se stabilește acestuia pedeapsă penală cu aplicarea prevederilor art. 80¹ Cod Penal sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei MD.

Se aduce la cunoștința lui *****, că, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul Penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Bubuic

